

Motion till riksdagen 2018/19:2699

av **Daniel Bäckström och Peter Helander (båda C)**

Rovdjur

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa möjligheterna för länsstyrelsen att fatta väl underbyggda beslut om licens- och skydds jakt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att licensjakten på varg kan börja samtidigt som i Norge i oktober och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om uppföljning, utvärdering och granskning av rovdjursförvaltningen och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur Sverige, i stället för de nationella målen, tillsammans med de berörda länderna kan fastställa gemensamma förvaltningsmål för de skandinaviska vargarna, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

I december är det fem år sedan riksdagen antog en ny proposition om en hållbar rovdjurspolitik. Detta beslut syftade till att stärka det regionala och lokala inflytandet i rovdjursförvaltningen med miljöhänsyn och fullföljande av våra internationella åtaganden. Implementeringen av detta beslut behöver nu nogsamt följas upp, utvärderas och granskas i förhållande till den praktiska tillämpningen. Hur många upplever till exempel att det regionala och lokala inflytandet har stärkts under de här åren? I realiteten är oftast berättelserna de motsatta. Människor känner sig istället utanför och saknar möjlighet till inflytande och att ta beslut som krävs.

Att antalet fällda älgar har minskat drastiskt i Värmland och Dalarna de senaste åren får också konsekvenser för den regionala utvecklingen. Till stor del beror det här på att vargen huvudsakligen äter älg. De socioekonomiska konsekvenserna av ett för högt rovdjurstryck är alldeles för stora i dessa områden i en tid med stor efterfrågan på miljövänligt älgkött.

En fungerande regional rovdjursförvaltning förutsätter att besluten fattas nära dem som berörs och att intentionerna i riksdagsbeslutet följs.

Planeringen måste ta mycket större hänsyn till de socioekonomiska konsekvenserna och fokusera på hur många vargar ett lokalsamhälle i realiteten tål, inte fastna i genetiska frågeställningar. Vi har inte en unik nordisk vargstam utan de hör till en större östeuropeisk stam. Det är hela populationens livskraft som behöver bevakas och inte isolerade områden i Sverige och Norge.

Förutsättningarna och förekomsten av varg ser mycket olika ut mellan länen och med nuvarande förvaltningsmål fortsätter rovdjurstrycket att vara mycket högre i Värmland, Dalarna och Örebro. Det här är inte hållbart och måste åtgärdas. Några få län ska inte år efter år tvingas bära konsekvenserna av hela nationens målsättning där enstaka län lever med ett alldeles för högt rovdjurstryck och i praktiken tvingas ta ansvar för större delen av det nationella åtagandet. En omfördelning måste till så att bördan blir jämnare över landet.

I många bygder har människor lågt eller inget förtroende för svenska myndigheters sätt att sköta rovdjursförvaltningen. Det här innebär stora risker för demokratins förutsättningar och legitimitet. När misstron ökar och människor inte längre litar på det offentliga förmåga att hantera en fråga finns risken att folk tar saken i egna händer. Senaste årens rättsliga processer och utebliven licensjakt upplevs ofta ha ökat denna misstro i bygder med mycket varg. För att hålla ihop landet och öka förtroendet krävs en rovdjursförvaltning som i praktiken ger inflytande till dem som berörs med utgångspunkt i de lokala förutsättningarna. Nuvarande förvaltning måste därför kontinuerligt utvärderas utifrån ett helhetsperspektiv där de socioekonomiska och regionala konsekvenserna analyseras och dokumenteras ordentligt.

Sverige bör också göra en översyn av jakttiden så att vargjakten börjar samtidigt som i Norge. Detta är betydelsefullt för att nå en gemensam förvaltning.

Naturvårdsverkets direktiv för skydds jakt måste också ses över. Det är inte acceptabelt att skydds jakt nekas när tamdjur dödas eller skadas.

Daniel Bäckström (C)

Peter Helander (C)